

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 117/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Š. J., V., zastúpeného advokátom JUDr. D. S., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia základného práva zúčastňovať sa na správe vecí verejných zaručeného v čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenia čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 67 ods. 1 a 2 a čl. 69 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, § 1 ods. 2, § 4 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 4 a § 13 ods. 1 a 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov uzneseniami Obecného zastupiteľstva obce V. č. 7/06 z 30. decembra 2006 a č. 9/07 zo 17. januára 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. februára 2007 doručená sťažnosť Š. J., V. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva zúčastňovať sa na správe vecí verejných zaručeného v čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj porušenia čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 67 ods. 1 a 2 a čl. 69 ods. 1, 2 a 3 ústavy, § 1 ods. 2, § 4 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 4 a § 13 ods. 1 a 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), uzneseniami Obecného zastupiteľstva obce V. (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) č. 7/06 z 30. decembra 2006 a č. 9/07 zo 17. januára 2007.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že vo voľbách do orgánov miestnej samosprávy konaných 2. decembra 2006 bol sťažovateľ zvolený za starostu obce V.. Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí 30. decembra 2006 prijalo uznesenie č. 7/06, ktorým rozhodlo o znížení denného pracovného času starostu (sťažovateľa) na 6 hodín z dôvodu, že sťažovateľ ako starobný dôchodca je poberateľom starobného dôchodku, čím obecné zastupiteľstvo znížilo „*úväzok starostu (sťažovateľa; pozn.) na 75 %*“ a súčasne mu schválilo plat ako „*úväzkovému starostovi v rozsahu koeficientu 0,75 z platu určeného podľa § 3 zák. č. 253/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov*“.

Sťažovateľ z dôvodu nesúhlasu s uznesením obecného zastupiteľstva č. 7/06 z 30. decembra 2006, ktoré podľa jeho názoru odporovalo zákonu, pozastavil jeho výkon v súlade s § 13 ods. 6 zákona o obecnom zriadení. Následne však obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí 17. januára 2007 prijalo uznesenie č. 9/07, ktorým potvrdilo uznesenie č. 7/06 z 30. decembra 2006.

V súvislosti s uvedenými skutočnosťami sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Uzneseniami Obecného zastupiteľstva vo V. č. 7/06 zo dňa 30. 12. 2006 a č. 9/07 zo dňa 17. 01. 2007 boli porušené moje práva a je mi bránené v tom, aby som vykonával funkciu starostu obce V. v rozsahu, ktorý mi umožňuje zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. Ďalej som bol ukrátený na svojich právach tým, že mi nie je vyplácaný plat vo výške, ktorú určuje zák. č. 253/1994 Z. z. V dôsledku toho je mi vyplácaný iba plat vo výške 75 % zákonného platu. Ako príklad uvádzam rozdiel o ktorý dostávam menší plat za mesiac január 2007 keď starosta obce ktorý vykonáva svoju funkciu na plný úväzok má plat 28 600,- Sk a ja ako starosta obce ktorý vykonávam túto funkciu na úväzok 0,75 iba 21 450,- Sk. Rozdiel činí 7 150,- Sk. (...)

(...) Ústava SR a zákon o obecnom zriadení je koncipovaný tak, že starosta obce nie je podriadený obecnému zastupiteľstvu a ani obecné zastupiteľstvo nie je podriadené

starostovi obce. Jedná sa o dva samostatné orgány obce, ktoré môžu konať iba v rozsahu, ktorý umožňuje Ústava SR a zákony.

V zmysle platnej právnej úpravy neexistuje zákonné a ani iné zmocnenie dané obecnému zastupiteľstvu, aby rozhodovalo o tom, v akom úväzku bude starosta obce ako výkonný orgán vykonávať svoju funkciu a následne v tomto zmysle mu aj upraviť jeho plat. Možností dané obecnému zastupiteľstvu v otázke platu starostu sú určené iba citovaným § 11 ods. 4 písm. i) zák. č. 369/1990 Zb. a predovšetkým zák. č. 253/1994 Z. z. v § 4 ods. 2. V § 4 ods. 4 zák. č. 253/1994 Z. z. sa rieši otázka, keď starosta obce nevykonáva svoju funkciu v celom rozsahu ale iba z hľadiska určenia jej minimálnej výšky nie v tom smere, že má právo určovať rozsah výkonu jeho funkcie.

(...) Uznesením Obecného zastupiteľstva vo V. č. 7/06 zo dňa 30. 12. 2006 došlo k porušeniu môjho práva zakotveného vo vyššie citovaných článkoch Ústavy SR tým, že ako občan som sa uchádzal o funkciu starostu obce vo V.. Ako víťaz týchto volieb, zvolený vo všeobecných, rovných, priamych voľbách s tajným hlasovaním som chcel vykonávať, teda priamo sa zúčastňovať na správe verejných vecí ako starosta obce V. v neobmedzenom rozsahu. V neobmedzenom rozsahu som sa mohol zúčastňovať na správe vecí verejných ako starosta obce V. iba do 30. 12. 2006, keď bolo prijaté uvedené uznesenie. Tým, že Obecné zastupiteľstvo vo V. prijalo uvedené uznesenia bráni mi od 31. 12. 2006 až do dnešného dňa v tom, aby som sa v plnej miere zúčastňoval na správe vecí verejných ako riadne zvolený starosta obce V..“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti týmto nálezom:

„Právo Š. J. (...), starostu obce V., právo zúčastňovať sa na správe verejných vecí priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov uvedené v Čl. 30 ods. 1 Ústavy SR uzneseniami Obecného zastupiteľstva vo V. zo dňa 30. decembra 2006 číslo: 7/06 a zo dňa 17. januára 2007 číslo: 9/07 porušené bolo. Uvedenými uzneseniami došlo k porušeniu aj Čl. 2 ods. 1 Ústavy SR, Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, Čl. 67 ods. 1, 2 Ústavy SR, Čl. 69 ods. 1, 2, 3 Ústavy SR, § 1 ods. 2, § 4 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 4, § 13 ods. 1, ods. 4 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd SR zrušuje uznesenia Obecného zastupiteľstva vo V. zo dňa 30. decembra 2006 číslo: 7/06 a zo dňa 17. januára 2007 číslo: 9/07.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Š. J. (...), starostovi obce V. , finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100 000,- Sk.

Obecné zastupiteľstvo vo V. je povinné uhradiť Š. J. trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, (II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 50/05 a II. ÚS 256/06), ako aj pre nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by ústavný súd mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základného práva zúčastňovať sa na správe vecí verejných podľa čl. 30 ods. 1 ústavy. K porušeniu malo dôjsť uzneseniami obecného zastupiteľstva č. 7/06 z 30. decembra 2006 a č. 9/07 zo 17. januára 2007, ktorými obecné zastupiteľstvo rozhodlo o skrátení denného pracovného času sťažovateľa ako zvoleného starostu a nadväzne na to aj o znížení platu sťažovateľa ako „úväzkového starostu“.

Podľa prvej vety čl. 30 ods. 1 ústavy občania majú právo zúčastňovať sa na správe verejných vecí priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov.

Základné právo zaručené v čl. 30 ods. 1 ústavy ako jedno zo základných politických práv občanov v demokratickej spoločnosti zaručuje občanom právo zúčastňovať sa na správe vecí verejných priamo, t. j. poskytuje občanom príležitosť hlasovať o otázkach verejného záujmu v národnom (celoštátnom) referende podľa druhého oddielu druhej hlavy ústavy a regionálnom (miestnom) referende podľa čl. 67 ústavy, alebo zaručuje občanom právo zúčastňovať sa na správe vecí verejných nepriamo, t. j. umožňuje občanom hlasovať o voľbe svojich zástupcov do Národnej rady Slovenskej republiky, do Európskeho parlamentu, ako aj do orgánov miestnej samosprávy (aktívne volebné právo).

Z uvedeného vyplýva, že napádanými uzneseniami obecného zastupiteľstva nevznikla ani možnosť porušenia základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 30 ods. 1 ústavy, porušenie ktorého v sťažnosti namieta. Inými slovami, sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 30 ods. 1 ústavy takými rozhodnutiami obecného zastupiteľstva, ktorými objektívne nemohlo dôjsť k porušeniu označeného článku ústavy.

Pretože ústavný súd nezistil existenciu príčinnej súvislosti medzi sťažovateľom označenými uzneseniami obecného zastupiteľstva a označeným základným právom zaručeným v čl. 30 ods. 1 ústavy, sťažnosť v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú odmietol (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ, ktorý je zastúpený advokátom, vo svojej sťažnosti podanej podľa čl. 127 ústavy a podľa jeho vykonávajúcich ustanovení v šiestom oddiele druhej hlavy zákona o ústavnom súde (§ 49 až § 56) namietal aj porušenie čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 67 ods. 1 a 2, čl. 69 ods. 1, 2 a 3 ústavy, ako aj § 1 ods. 2, § 4 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 4, § 13 ods. 1 a 4 zákona o obecnom zriadení. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy a podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde je v jeho právomoci rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd (druhá hlava ústavy), alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom.

Pretože ani označené paragrafy zákona o obecnom zriadení, ani označené články ústavy nie sú zaradené do systematiky základných práv a slobôd v druhej hlave ústavy, a nemajú ani charakter ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy, t. j. nejde o práva, zakotvené v čl. 127 ústavy, nie je daná právomoc ústavného súdu preskúmavať ich prípadné porušenie v konaní podľa čl. 127 ústavy, preto bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá a rozhodnutie o zrušení napádaných rozhodnutí, o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa ich sťažovateľ domáhal, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2007